

In passionem salvatoris nostri Jesu Christi

Τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸ πάθος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

Ὅταν τὸ μέγεθος τοῦ δεσπότου θεάσωμαι καὶ τὰς ὕβρεις τῆς ἀνεξικάκου φιλανθρωπίας λογίσωμαι, ἐξίσταμαι τὴν διάνοιαν, πῶς ὁ παρὰ τοῦ Πατρὸς πᾶσαν τὴν κρίσιν δεξάμενος Πιλάτῳ παρέστη κρινόμενος, πῶς παρὰ τοῦ πηλοῦ ὁ κεραμεὺς ἐδικάζετο. Τί γὰρ τῶν ἀτοπωτάτων δι' ἡμᾶς οὐχ ὑπέμεινεν; ὁ πάντα ἡγορακῶς ἐπιπράσκετο, ὁ τῆς ζωῆς τὸ ξύλον πεποικῶς ξύλῳ θανάτου προσήγετο καὶ χειρὶ ῥαπιζόμενος ἔφερεν ὁ χεῖρα ξηρὰν ἀποδιδούς ὑγιαίνουσιν καὶ ἐμπτυσμάτων ἠνέσχετο ὁ πτύσματι καὶ πηλῷ δημιουργῶν ὀφθαλμούς. Τὰς ἐκ τῶν ἡλῶν ὑπέμεινεν ὀδύνας ὁ τοὺς ἐπελθόντας αὐτῷ πτήξας φυσήματι καὶ πληγαῖς ἐξεδίδου τὸν νῶτον ὁ δέκα πληγαῖς βασάνισας τὴν Αἴγυπτον.

Ἄλλ' ὦ τῆς ἰουδαϊκῆς ἀγνωμοσύνης! Ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδετε; τίνας γὰρ ὦ Ἰουδαῖε τῶν ἀγαθῶν οὐκ ἀπήλαυσας; μάννα φαγών, χολὴν προσεκόμισας, ὕδωρ ἐκ πέτρας δεξάμενος, ὄξος τὸ ποτίσαν δέδωκας, ἐκ παρθένου γῆς γενόμενος ἄνθρωπος, οὐ δέχει τὸν ἐκ παρθένου γεννώμενον, ἀλλὰ σταυρῷ προσηλοῖς τὸν κριτὴν ὡς κατάκριτον καὶ θανατῶσαι μελετᾷς τὴν ἀνάστασιν. Ἄλλ' ἴδε πάντα, κἂν ἀσεβῆς εἰς τοῦ ἐσταυρωμένου τὴν δύναμιν. Τῷ ξύλῳ προσηλοῦτο καὶ μετέφερε τὴν κτίσιν, ἐκρέματο καὶ τὸ βαστάζον ἐσάλειεν. Ἐλεῶ σου τὴν τύφλωσιν ὦ Ἰουδαῖε. Τὸ ἔδαφος ἔτρεμε καὶ σὺ ῥαπίζων ἐγέλας, ἐξίστατο τὰ στοιχεῖα καὶ σὺ τὴν ὕβριν ἐπόμπευες προφήτευσον ἡμῖν Ἰησοῦ τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε. Τρέμει καὶ αὐτὸς ὁ λόγος διηγούμενος τὸ πάθος, ἀλλ' ὅμως καὶ τρέμων οὐ σιωπᾷ τὸ γενόμενον, ἴν' ἀποβλέποντες οὐκ ἐφοβήθησαν καὶ ἀκούοντες οὐκ ἐντραπῶσι. Τί οὖν ἐπὶ τούτοις ἐγένετο; ὁ ἥλιος ἐμαραίνετο τὸν δημιουργὸν ὀρῶν θανατούμενον. Ὁ δεσπότης θέλων ἀπέθνησκε καὶ ζῆν τὸ φῶς οὐκ ἐβούλετο, ἀλλὰ τὸ ποίημα τῷ ποιητῇ συναπέθνησκεν.

Σὺ δὲ οὐδὲ τούτων συμβάντων πρὸς μετάνοιαν ἔδραμες. Ξένον καὶ παράδοξον πρᾶγμα· ἄνω τὸν ἥλιον ἐφυγάδευσε καὶ κάτω συνεκλείετο τάφῳ καὶ λίθος ἐπετίθετο τῇ πέτρᾳ καὶ τὴν ζωὴν ὁ θάνατος ἐκράτει καὶ νύξ τὸν ἀληθινὸν ἔκρυπτεν ἕωςφόρον καὶ στρατιῶται τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὡς δραπετὴν ἐτήρουν καὶ τὴν σφραγίδα τῆς πίστεως ἐφύλαττον σφραγίδες Ἰουδαίων. Ἄλλ' ἦν ἰδεῖν τότε ἔκπληκτον καὶ παράδοξον θέαν. Ὁ γὰρ τάφος τὸν Ἰησοῦν μετὰ σφραγίδος δεξάμενος τὰς μὲν σφραγίδας ἐφύλαξε, τὴν δὲ παρακαταθήκην οὐκ ἔσωσεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ γεγραμμένον· ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδου· καὶ οὐ θαυμαστὸν εἰ τρεῖς ἡμέρας ὁ τάφος τὸν Ἰησοῦν οὐκ ἐκράτησεν οὐπὲρ ἢ φωνὴ τετραήμερον τὸν Λάζαρον ἠγειρεν. Αὐτῷ ἢ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».